Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 91/671/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende het verplichte gebruik van veiligheidsgordels in voertuigen van minder dan 3,5 ton

(2001/C 96 E/29)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 815 def. — 2000/0315(COD)

(Door de Commissie ingediend op 7 december 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 71, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 153 van het Verdrag draagt de Gemeenschap bij tot de bescherming van de gezondheid, de veiligheid en de economische belangen van de consumenten om een hoog niveau van de consumentenbescherming te waarborgen.

(2) In zijn resolutie van 13 maart 1984 ([1]) heeft het Europees Parlement het verplichte gebruik van veiligheidsgordels op alle wegen in de stad en op het platteland tot prioriteitsmaatregel bestempeld. In zijn resolutie van 18 februari 1986 ([2]) heeft het Europees Parlement benadrukt dat het gebruik van de veiligheidsgordel verplicht moet worden gesteld voor alle passagiers, met inbegrip van kinderen, behalve in het openbaar vervoer.

(3) In Richtlijn 91/671/EEG van de Raad van 16 december 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende het verplichte gebruik van veiligheidsgordels in voertuigen van minder dan 3,5 ton ([3]) wordt bepaald dat het verplicht is op zitplaatsen die met gordels zijn uitgerust, kinderbeveiligingssystemen te gebruiken. In deze richtlijn wordt niet gespecificeerd welk type kinderbeveiligingssysteem geschikt is en wordt toegestaan dat kinderen worden vervoerd zonder door een adequaat kinderbeveiligingssysteem te zijn beveiligd wanneer een dergelijk beveiligingssysteem niet beschikbaar is.

(4) Bij toekomstige ontwikkelingen dient er te worden gestreefd naar een stringenter gebruik van dergelijke voorzieningen, zodat het in artikel 2, tweede alinea, van de richtlijn bedoelde in beginsel verplichte gebruik verder wordt ingevoerd.

(5) Bij Besluit 97/836/EG ([4]) van de Raad is de Gemeenschap toegetreden tot de overeenkomst van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (ECE) betreffende het aannemen van eenvormige technische eisen voor wielvoertuigen, uitrustingsstukken en onderdelen die kunnen worden aangebracht en/of gebruikt op wielvoertuigen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van goedkeuringen verleend op basis van deze eisen.

(6) Met haar toetreding tot deze overeenkomst is de Commissie toegetreden tot een gespecificeerde lijst met reglementen die krachtens de overeenkomst zijn vastgesteld, waaronder het reglement inzake de goedkeuring van beveiligingssystemen voor kinderen in motorvoertuigen (kinderbeveiligingssystemen).

(7) Uit onderzoek is gebleken dat het gebruik van kinderbeveiligingssystemen een belangrijke bijdrage kan leveren tot een beperking van de ernst van letsel bij botsingen. Het risico op ernstig letsel bij botsingen is voor kinderen zonder beveiliging zeven keer zo hoog als voor kinderen met beveiliging.

(8) Het aantal kinderen met dodelijk letsel bij auto-ongelukken is relatief klein in vergelijking met het aantal kinderen onder voetgangers of fietsers dat bij een ongeluk overlijdt. De kennis omtrent een goede beveiliging van kinderen is nu zo ver gevorderd dat een slecht ontwerp steeds moeilijker te accepteren is.

(9) Krachtens de combinatie van de Richtlijnen 96/36/EG ([5]), 96/37/EG ([6]) en 96/38/EG ([7]) moeten nieuwe voertuigen van de categorieën M en N (behalve de categorieën M2 en M3 die voor het vervoeren van staande passagiers zijn ontworpen) worden voorzien van veiligheidsgordels, geschikte zitplaatsen en bevestigingspunten voor veiligheidsgordels. Aangezien deze voertuigen van veiligheidsgordels zijn voorzien, wordt het redelijk geacht het gebruik daarvan voor zittende passagiers verplicht te stellen.

([1]) PB C 104 van 6.4.1984, blz. 38.

([2]) PB C 68 van 24.3.1986, blz. 35.

([3]) PB L 373 van 31.12.1991, blz. 26.

([4]) PB L 346 van 17.12.1997, blz. 78.

([5]) PB L 178 van 17.7.1996, blz. 15.

([6]) PB L 186 van 25.7.1996, blz. 28.

([7]) PB L 187 van 26.7.1996, blz. 95.

(10) Passagiers in voertuigen van de categorieën M2 en M3 dienen te worden gewezen op de noodzaak hun veiligheidsgordels te dragen wanneer het voertuig in beweging is,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/671/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel wordt vervangen door: „inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende het verplichte gebruik van veiligheidsgordels en kinderbeveiligingssystemen in voertuigen".

2. De artikelen 1 en 2 worden vervangen door:

„*Artikel 1*

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle voor deelneming aan het wegverkeer bestemde motorvoertuigen op ten minste vier wielen en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van meer dan 25 km/uur, van de in bijlage I bij Richtlijn 70/156/EEG [1] omschreven categorieën M1, M2, M3, N1, N2 en N3.

2. In deze richtlijn:

— zijn de definities van bevestigingssystemen, met inbegrip van veiligheidsgordels en kinderbeveiligingssystemen en de onderdelen daarvan, in bijlage I van Richtlijn 77/541/EEG [2] ten aanzien van voertuigen van de categorieën M1 en N1 van toepassing;

— wordt onder „naar achteren gericht" verstaan: in een richting tegenovergesteld aan de normale rijrichting van het voertuig.

3. Kinderbeveiligingssystemen worden in vijf „massagroepen" ingedeeld:

a) groep 0 voor kinderen met een massa van minder dan 10 kg;

b) groep 0+ voor kinderen met een massa van minder dan 13 kg;

c) groep I voor kinderen met een massa van 9 kg tot 18 kg;

d) groep II voor kinderen met een massa van 15 kg tot 25 kg;

e) groep III voor kinderen met een massa van 22 kg tot 36 kg.

4. Er zijn twee categorieën kinderbeveiligingssystemen:

a) een integrale categorie die bestaat uit een combinatie van riemen of flexibele componenten met een sluiting, verstelinrichtingen en bevestigingsonderdelen, soms tevens voorzien van een zitje en/of botsingsscherm, die met een eigen integrale riem of riemen kan worden bevestigd;

b) een niet-integrale categorie die kan bestaan uit een gedeeltelijke beveiliging die bij gecombineerd gebruik met een gordel voor volwassenen, die om het lichaam van het kind heen gaat of waarmee het systeem waarin het kind wordt geplaatst, wordt bevestigd, een volledig kinderbeveiligingssysteem vormt.

_____

([1]) PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1.
([2]) PB L 220 van 29.8.1977, blz. 95.

Artikel 2

1. Voor voertuigen van de categorieën M1 en N1 stellen de lidstaten voor alle inzittenden van voertuigen die op de weg worden gebruikt, het dragen van bevestigingssystemen, wanneer deze beschikbaar zijn, verplicht. Kinderen van 12 jaar of ouder mogen de goedgekeurde veiligheidsgordel voor volwassenen dragen.

Kinderen die jonger zijn dan 12 jaar worden beveiligd met een kinderbeveiligingssysteem, apart of gecombineerd met de veiligheidsgordel voor volwassenen, dat geschikt is voor de massa van het kind zoals bepaald in artikel 1, lid 3. Wanneer een kind jonger dan 12 jaar is maar een massa van meer dan 36 kg heeft, mag een veiligheidsgordel voor volwassenen worden gedragen.

Kinderen die jonger zijn dan 3 jaar worden niet vervoerd in voertuigen van categorie M1, met uitzondering van taxi's, die geen geschikte kinderbeveiligingssystemen hebben.

Kinderen worden niet met behulp van een naar achteren gericht kinderzitje in de voorste passagierszitplaats van een voertuig met een airbag voor de voorste passagierszitplaats vervoerd, tenzij de airbag is uitgeschakeld.

Wanneer een kinderbeveiligingssysteem wordt gebruikt, dient dit te zijn goedgekeurd overeenkomstig de normen van Reglement 44/03 van de VN-ECE, het equivalent daarvan of een latere aanpassing daarvan.

2. Voor voertuigen van de categorieën M2, M3, N2 en N3 stellen de lidstaten voor alle chauffeurs en inzittenden van voertuigen die op de weg worden gebruikt, het dragen van de beschikbare veiligheidsgordels verplicht.

Aan de passagiers wordt meegedeeld dat ze verplicht zijn veiligheidsgordels te dragen wanneer ze zitten en het voertuig in beweging is. Dit wordt hun op een of meer van de volgende manieren meegedeeld:

— door de chauffeur,

— door de conducteur, de reisleider of een als groepsleider aangewezen persoon,

— met behulp van audiovisuele middelen (b.v. een videoband),

— door tekens en/of pictogrammen die duidelijk op elke zitplaats zijn aangebracht."

3. Artikel 4 wordt geschrapt.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om binnen één jaar na de bekendmaking van de richtlijn in het Publicatieblad uiterlijk op 1 januari 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.